

paa de almindeligere Betragtninger, hvori disse Regler have deres Grund. Forsaavidt nu Toldlovene, foruden at skulle skaffe Staten en Indtægt, have det særegne Diemed at skulle beskytte den indenlandfste Industrie, da skal jeg ikke gaae ind paa de almindelige Grunde, der tale imod Beskyttelsestold; thi jeg antager, at der i alt Fald i Forhold som disse ikke bør være nogen Anvendelse af dette Hensyn. Saa- vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, vil det ikke være muligt, til saadanne store, omfattende Anlæg som de her omhandlede at blive forsynet ved den indenlandfste Industrie; men man vil alene fra Udlandet og navnlig fra England kunne erholde de Materialier og de Redskaber, man dertil i saa store Mængder behøver, saa hurtigt, saa billigt og saa vel udførte, som nødvendigt er. At man ikke kan erholde dem ved den indenlandfste Industrie, troer jeg ogsaa er begrundet i Sagens Natur. England, der ikke blot forsyner sig selv men ogsaa mange andre Lande, har meget store Etablissementer, der saaledes hurtigt, billigt og godt kunne levere disse Gjenstande, hvorimod det ikke engang her i vort lille Land kunde betale sig at oprette saadanne paa en stor Forsyning beregnede Etablissementer. Men, naar det nu forholder sig saaledes, saa troer jeg heller ikke, at man her kan tale om en egentlig Begunstigelse, men derimod kun om, at man skal undlade at anvende Statens Beskatningsret i et Forhold, hvor den ubetvilsomt, efter rigtige Grundsaetninger for Beskatning, ikke bør anvendes. Naar man er nødsaget til at tye til Udlandet for at faae de til disse nyttige Anlæg fornødne Gjenstande saaledes, at man kan være tjent dermed, saa er et Toldpaalæg paa Indførselen en indirecte Skat, der netop har den samme Betydning og Virkning, som om man, hvis ingen Told eksisterede, lagde en directe Skat af samme Beløb paa de omhandlede Anlæg. Naar Staten under saadanne Omstændigheder fordrer en Told, der for Exempel for Københavns Vedkommende ubetvilsomt vilde blive flere 100,000 Rbd., saa vilde det være det Samme, som om, hvis ingen Told havde eksisteret, Staten sagde: I skulle ikke blot paa egen Beføstning anlægge et saadant betydeligt, kostbart og almeengavnligt Anlæg, og I skulle ingen Hjælp have der-

til af Staten; men I skulle endog betale en saa og saa stor Skat deraf. Dette troer jeg er det virkelige Forhold, og det er ifølge denne Betragtning, at jeg antager, at ikke blot København og Aalborg bør have den omhandlede Bevilling, men ogsaa alle andre Communer under lige Omstændigheder. Jeg finder det imidlertid tvivlsomt, om en saadan Bevilling bør gives ved en almindelig Lov; jeg indrømmer, at der, saaledes som det ogsaa i forrige Session blev antaget i Landstinget, kan være Anledning til i de forekommende Tilfælde at tage Hensyn til, om Anlægget efter hele sin Væbskaffenhed virkelig egner sig til en saadan Bevilling (Næ: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg skal saaledes tillade mig meget at anbefale det foreliggende Lovforslag til at nyde videre Fremme i Thinget.

Finantsministeren: Den sidste ærede Taler har stillet Sagen paa et saadant Standpunkt, at det forekommer mig, det derved bliver saameget mere indlysende, hvor betænkeligt det er at indlade sig paa det Slags Sager. Den ærede Rigsdagsmand har nemlig fremskillet Sagen saaledes, som om der ikke var Tale om nogen Begunstigelse; han har villet drage selve Rigtigheden af det Princip, hvorefter man ikke undtager Noget eller Noget fra Toldloven, i Tvivl; jeg troede rigtignok, at man forlængst, saavel i Videnskaben som i Praxis, var kommen til det Standpunkt, at man erkjendte, at enhver Undtagelse derfra i grunden var en Feil, der saa meget som muligt maatte undgaaes, og kun kunde tilstedes, hvor ganske særegne Omstændigheder (Hør!), navnlig i Overgangspertoder, talte derfor. Jeg maa tillade mig at antage, at hele hans Theorie, i hvis Følge han sammenlignede den indirecte Beskatning, der her skulde ramme den omtalte Commune, med en directe Skat, er grundfaalk. I Forhold til Toldlovene ere Communerne ligesaa afgiftspligtige som Individierne, og en simpel Sammenligning af Forhold fra det virkelige Liv vil ogsaa gjøre dette klart. Naar t. Ex. Aalborg Commune eller, for at tage et mindre Exempel, hvor Tingene bliver endnu mere iøjenspringende, f. Ex. Skagen, der ogsaa mangler Vand, da det ikke har Andet end